

buiten band

Jaargang 39 – Winter 2020
Uitgave van de Vereniging
van voormalig medewerkers ANWB
Lid van Koepel Gepensioneerden

Voor leden door leden

Mooie Kerst
en een
goed 2021

Informatie op www.vg-anwb.nl

Colofon

Buitenband is het kwartaalblad van de Vereniging van voormalig medewerkers ANWB, de VG-ANWB.

Redactie

Marga Feenstra, hoofdredacteur
Mieke Geursen
Frans de Kok
Chris Soudan
Jos Vroomans

Mail

buitenband@vg-anwb.nl

Bijdragen van

Peter Horvers
Joop Karsemeijer
Beno Koens
Cees de Laat
Jannie Meij-Scheltens
Bert Nollen
José Noordman
Gerard de Regt
Chris Soudan
Joke van Veen
Ted Verweij
John en Netty Vink
Suzanne Vrolijk
Sophie van Wijk

Vomgeving

Chris Soudan
vomgeving@vg-anwb.nl

Puzzel

Hans Middelraad
puzzel@vg-anwb.nl

Illustratie

Hendrik & Lief
agenda's, kalenders en albums
www.hendrikenlief.nl

Druk Buitenband

Grafia Media Groep, Pijnacker

Kopij volgend nummer

In overleg met de redactie, uiterlijk voor 19 februari 2021 naar:
buitenband@vg-anwb.nl

Voorwoord

Winterwarmte

Koesteren, zo'n heerlijk woord in wintertijd. Het voelt als knusse warmte, binnen bij de kachel of buiten bij een vuurkorf waarin vlammen vurig dansen. Met een mok dampende chocolademelk verwarmt u uw handen en kijkt mijmerend naar de kleinkinderen die marshmallows smelten aan een lange stok of een worstje laten bruinen. Koesteren heeft zoveel letterlijke betekenissen die tegelijkertijd ook figuurlijke inhoud hebben. Leest u maar mee: verwarmen, troetelen, vertroetelen, verzorgen, in de watten leggen, verwennen en verzorgen. Als COVID-19 er dan letterlijk voor zorgt dat je elkaar niet kunt omarmen, probeer dan de warmte van de mensen om je heen te voelen. Want die is er. Kijk naar een glimlach, luister naar een schaterlach. Koester de gedachte dat alles op een dag weer gewoon kan en mag.

En nu we het toch over winter hebben, lees eens hoe ex-collega Ted Verweij de winter omarmt tijdens skitochten met senioren! (pagina 8) Alsof wij 60-, 70- of soms 80-plussers niet meer op de latten zouden durven staan. Echt wel, net als Peter Horvers. Zeventig en sportieveling bij uitstek. Staat graag in Oostenrijk op de lange latten. Nu even niet, maar zodra het weer mogelijk is ...

Het kan ook anders. John en Netty Vink (pagina 12) houden meer van de warmte die ze in zuid-Portugal opzoeken. Ook deze winter even niet. In februari of maart 2021 beslissen ze of ze toch weer kunnen vertrekken.

Met of zonder sneeuw en kou, we glijden straks zomaar 2021 in. Op het moment dat ik dit voorwoord schrijf is nog niet bekend met hoeveel gasten we aan de kerstdis mogen zitten of hoe we Oud en Nieuw kunnen vieren. Wat er ook gezegd gaat worden, geniet van elk ogenblik!

Fijne dagen en een gelukkig nieuwjaar!

Marga Feenstra

Hoofdredacteur Buitenband
buitenband@vg-anwb.nl

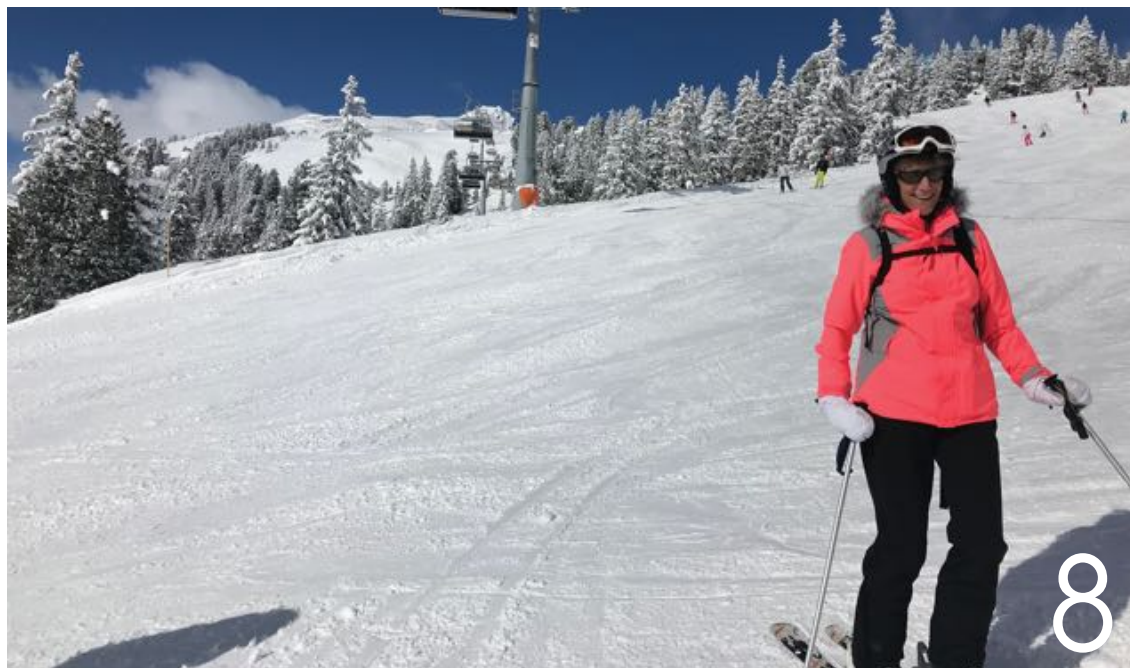
Hendrik & Lief gaan op wintersport

© Hendrik & Lief producties

Dit lees je in deze Buitenband

Winter 2020

Ted Verweij
na de ANWB

Colums

- 6** Zijpaden
- 20** Dingen van de dag

Interviews

- 8** Dag ANWB en dan...
- 14** Gesprek met Joke Schrijvers-Nowee
- 21** Vitaal, Chris Soudan

Toerisme

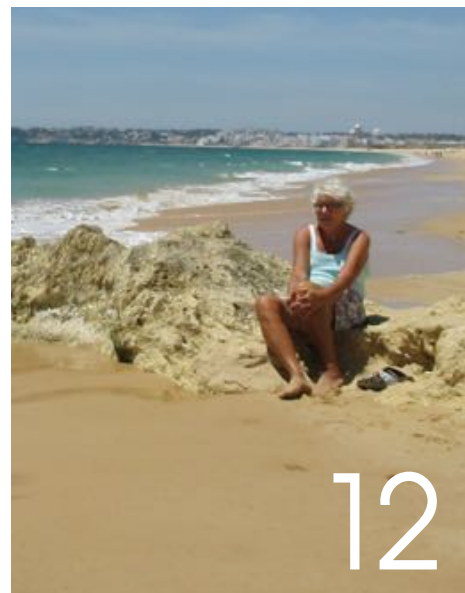
- 12** Overwinteren in Portugal
- 16** Covid avant la lettre

En ook ...

- 2** Voorwoord
- 4** Welkom
- 5** Van het bestuur
- 5** Wegwijs bij de VG-ANWB
- 7** RCP-berichten
- 10** Ik en mijn wintersport
- 11** Langs de meetlat van het leven

Vitaal

**Winter in
Portugal**

- 15** Taal dingetje
- 18** You Gotta Move
- 22** Pensioen & Zorg
- 23** Nieuws van het ledensecretariaat
- 24** Puzzel

Welkom

Wie Joke van Veen
Uit Den Haag

Werkt

Vanaf 2002 bij Ledenservice-Center als telefonisch adviseur bij team DIGI. Daar legt ze aan de leden uit hoe de ANWB digitaal werkt. Bijnaam: JokePedia omdat er geen vraag over de digitale ANWB is die zij onbeantwoord laat en daarvoor alle wegen binnen- en buiten de digitale omgeving van de ANWB weet te vinden.

Motto

'Kan niet, bestaat niet'

"Eigenlijk ben ik adspirant-lid", vertelt Joke bij de vuurkuil van de scoutinggroep Wegelaer aan de rand van de Nieuwe Scheveningse Bosjes. "De scouting heb ik ontdekt toen ik op zoek was naar buitenactiviteiten voor mijn eigen kinderen. In deze groep zijn kinderen en jongeren met een beperking tussen de 9 en 30 jaar welkom. Op dit moment zijn er 17 en ik ben een van de leiders."

"Komend jaar hoop ik vanaf 15 juli AOW te ontvangen. Dan ga ik dus met pensioen. In de voorbereidingen van mijn leven zonder 'werk' kwam ik op internet onder meer de VG-ANWB tegen." "Mmm", dacht ik, "leuke club om oud-collega's te blijven ontmoeten." "Meteen heb ik de vereniging onder de aandacht gebracht van collega's die binnenkort ook met pensioen gaan."

"De ANWB voelt als een warme deken die ik met moeite zal afleggen. Misschien kom ik als RCP'er terug en blijf op die manier ex-collega's zien. Bovendien is stilzitten niets voor mij. Ik ga straks ook gewoon solliciteren!"

Verkassen

Het is 2017. Ik gepensioneerd, mijn vrouw werkt nog als wijkverpleegkundige. Wij voelen dat we nu de stap kunnen wagen. Van Boskoopse bomenkwekers naar het dicht beboste Voorst. Naar het groen, naar de Hanzesteden Deventer en Zutphen, de rivier de IJssel en dicht bij de (klein)kinderen. Het oude, bekende loslaten, zin in een nieuwe levensfase. Het nieuwe huis is perfect. Levensbestendig met veel ruimte om vrienden te ontvangen en een tuin die is bij te houden. Bovendien: leven is mensen blijven ontmoeten, dus ...

Openheid en toegankelijkheid

We komen de eerste mensen echt tegen op een wijkbarbecue. Wij zijn nieuwsgierig, maar onze buurtbewoners ook. Openheid en toegankelijkheid ontmoeten open armen en hulp. Zo stap ik twee dagen na de barbecue via de open achterdeur binnen bij een wandelclub van acht mannen. Elke maandagmiddag wandelen we twee uur met daarna een kop thee en krentenbrood bij de in heel Nederland onder fietsers en wandelaars beroemde bakker Paul Bril. Het dialect staat nog even tussen ons in, maar wat een pracht ontvangst. Alle acht gidsen mij met verhalen door Voorst en zijn omgeving. Als ik aangeef dat ik op zoek ben naar eetclubs, krijg ik goede tips. Zo zit ik een paar maanden later aan bij een etentje van het bestuur van de Woonzorgcorporatie Voorst. Samen kijken we hoe oude eet-initiatieven in het dorp nieuw leven ingeblazen kunnen worden. Hier ontmoet ik een klasgenoot van mijn lagere school in Den Bosch, een fervent kok. Toeval? Samen met hem, bakker Bril en anderen werken we een paar ideeën uit. We beginnen een eetgroep. 'Samen kokkerellen en eten' – tevens de naam van onze eetclub -, waar we met elkaar koken en eten, met een drankje voor € 7,50. Maar ook een 'Aanschuiftable', waar je voor € 17,50 een drie-gangenmenu krijgt.

Naoberschap

Mijn vrouw en ik hebben onze plaatselijke draai gevonden. Mijn vrouw kent inmiddels veel bewoners van Voorst, Klarenbeek en Twello. Tegelijkertijd hebben we het Naoberschap ingevuld door 'open huis' te houden voor onze burens. Een enorm succes!

Mijn werkzaamheden voor de VG-ANWB en het pensioenfonds ANWB brengen een heerlijke variatie in lokale en landelijke activiteiten. Met golfen en fietsen zorg ik dat ik ook nog van de landelijke omgeving geniet. De spannende uitdaging, die de verhuizing van het westen naar het oosten op hogere leeftijd toch wel is, hebben mijn vrouw en ik met veel plezier en vol trots doorstaan. Als klap op de vuurpijl organiseer ik in augustus 2018 een grote barbecue voor 100 man op de binnenplaats van de plaatselijke camping. Geen aankondiging in het Voorsternieuws. Maar met mond-tot-mondreclame in het dorp, 50 gasten van de camping, hulp van de slager, de supermarkt en een geweldige kok hebben we een warme zomeravond vol ontmoetingen rond barbecues en aan lange eettafels. Dit evenement heeft zelfs het Voorsternieuws gehaald. Komkommertijd?

Het mooiste van alles: ik hoor na de barbecue-avond teleurgestelde geluiden uit het dorp van mensen dat ze niet uitgenodigd zijn. "Mooi", dacht ik, "dan heb ik alvast weer gasten voor het jaar erop!"

Van het bestuur, dit keer

Bert Nollen

Wegwijs bij de VG-ANWB

Adres vereniging VG-ANWB

Secretaris VG-ANWB
Goudenregenzoom 122
2719 HD Zoetermeer
Tel. (079) 888 62 10
secretaris@vg-anwb.nl
Bankrekeningnummer
NL 47 INGB 0003 8160 27
ten name van: Vereniging van
voormalig medewerkers ANWB
Handelsregister: KVK 40409787

Adres ledensecretariaat, berichten, regiocontacten, activiteiten, evenementen, e.d.

Ledensecretariaat VG-ANWB
Prof. Asserlaan 34
2251 CM Voorschoten

Bestuur

Voorzitter

Jaap de Wever
voorzitter@vg-anwb.nl

Vice-voorzitter

vacant
vice-voorzitter@vg-anwb.nl

Secretaris

Frank Twiss
secretaris@vg-anwb.nl

Penningmeester

Bert Nollen
penningmeester@vg-anwb.nl

Coördinator Ledensecretariaat

Mieke Geursen (071) 561 64 21
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Coördinator RegioContactPersonen

Gerard de Regt
coördinatie-rcp@vg-anwb.nl

Assistentie ledensecretariaat

Aanmeldingen

Maritza Vroomans

Ledenbestand

Agnes Brugmans

Maritza Vroomans

Jubilea, huwelijken, etc.

Ellen Natzijs
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Activiteitencommissie

Anneke de Regt-Julsing

Hans Deijns

Jacques van 't Riet

activiteiten@vg-anwb.nl

Fotografie

Thijs Tuurenhout

Mieke Geursen

Jos Vroomans

fotografie@vg-anwb.nl

Website www.vg-anwb.nl

Beheer

Jos Vroomans

webmaster@vg-anwb.nl

Berichten

Jos Vroomans

webredactie@vg-anwb.nl

De VG-ANWB is betrokken bij:

De Nationale APF

www.denationaleapf.nl

Sociaal Fonds

Hans Deijns

en is lid van:

Koepel Gepensioneerden

Beno Koens

Dick Kooman

www.koepelgepensioneerden.nl

Reportages voor de Toeristenkampioen, vanaf 1987 REIZEN, brachten Suzanne Vrolijk naar mooie en interessante plekken in en buiten Europa. Zij koestert de herinneringen, maar sommige belevenissen nam zij bewust niet in haar artikelen op.

De uitnodiging voor een winterreportage in Oostenrijk kwam laat. Krap één dag om het redactiewerk af te ronden, koffer te pakken en het vliegtuig te halen. Vooruitzicht: sportieve activiteiten in Salzburgerland.

Goud voor lagelanders

De bedoeling was dat ons groepje direct na aankomst naar een netwerk van langlaufloipen zou worden gebracht. Daar stond een oefentocht op het programma. Het liep anders. Liever gezegd, het 'vloog' niet. Ons toestel had vertraging. Aanvankelijk maar een half uur, maar twee uur later was er nog geen enkel zicht op vertrek. Het beoogde nieuwe tijdstip gaf ruimschoots gelegenheid voor een warme maaltijd. En net toen wij bij een pittig kopje koffie nog maar eens een wereldprobleem aansneden, werd omgeroepen dat we ons naar de gate moesten begeven. Het toestel uit Oostenrijk was gearriveerd en gereed voor vertrek naar Salzburg.

Knallende kurken

Het was inmiddels zo laat dat we arriveerden op een uitgestorven luchthaven. Nou ja, de douane had ons opgewacht, maar ook een groepje

'notabelen' dat in onze richting liep. Dat suggereerde een van de collega's tenminste. Maar zelfs zijn mond viel open toen er uit de rugzakken van de Salzburgers flessen tevoorschijn kwamen. De knallende kurken galmden in de lege hal en voordat wij beseften dat dit lachende gezelschap echt voor ons kwam, schuimde de champagne in de glazen die we kregen aangereikt. De gastvrijheid van de Oostenrijkers kende geen grenzen. Toch was ik blij dat ze geen persfotograaf bij zich hadden. De uitgestelde tocht was verschoven naar de volgende morgen negen uur. Een opwarmertje voor een heuse langlaufwedstrijd.

Hoog langlaufniveau

De wedstrijd was serieus aangepakt met een warming-up en een vaardigheidstest. En wie het parcours te pittig vond, kon zich zonder bezwaar afmelden. Maar dat was onze eer te na. We namen het graag tegen elkaar op en later tegen de Oostenrijkers. Zij gaven ons welgemeende complimenten. Ze vonden het langlaufniveau van ons, lagelanders, veel hoger dan verwacht mocht worden. Wij konden trots zijn op de uitslag: goud voor de gasten uit Nederland. Ontspannen volgden we de loipe door een sprookjesachtig bos naar een restaurant voor de lunch.

Krachten opdoen voor een sneeuw-wandeling.

Pinguïns op de weg

Over de derde en laatste dag hadden onze gastheren geheimzinnig gedaan. Ze hadden een activiteit georganiseerd die voor ons dagelijkse kost was. Tijdens de busrit verdween de zon achter de wolken en het werd grijs toen we koffie dronken. 'Gaan jullie mee naar buiten?', werd ons na een kwartier gevraagd. 'Het laatste deel van de route nemen we de fiets. Ze zijn juist gebracht.' Sprakeloos bekeken we de rijwielen zonder versnelling. De weg was goed, maar klom en daalde. Een hele klus puur op eigen kracht. Was dit een grap? We kregen instructies over de route, die praktisch bergafwaarts ging. 'Het is niet ver', werd ons verzekerd. Met onze twijfels stapten we op en reden in enkele minuten een dichte mist in. De vochtige kou was onaangenaam, het uitzicht steeds beperkter. Reden we nog goed? 'Pinguïns op de weg', riepen de collega's die voorop reden. Bedoelden ze de gure kou? 'Allemaal stoppen, we zijn er!', was de volgende aanwijzing gevolgd door schaterlachen. Voor ons in de achterhoede een mysterie totdat de pinguïns opdoemden. Twee obers in zwart jacquet stonden ieder aan een kant van een bospad met een dienblad vol glazen. Daar kwamen onze gastheren. Wij volgden ze het bos in, een glas champagne in de hand. Op een open plek stond in de mist een lange, chique gedekte tafel met verleidelijke gerechtjes en brood. De kreten van verbazing en verrukking waren niet van de lucht. Was dit gastvrijheid of een luchtspiegeling?

Tekst Suzanne Vrolijk

RCP-berichten

Campagne RegioContactPersonen

Helaas kan niet ieder lid rekenen op een persoonlijke wens van een RCP'er. Sommige regio's zijn nog onderbezet of is er gewoon geen RCP'er.

De campagne op de website van de VG-ANWB heeft geresulteerd in drie nieuwe RegioContactPersonen die zich apart op deze pagina voorstellen.

Hiermee nogmaals een oproep om u beschikbaar te stellen. Hieronder ziet u de gebieden waar nog een vacature is. Kijk nog eens naar de campagne op de website <https://www.vg-anwb.nl/rcp/>

Rotterdam Noord

Dit is het gebied tussen Vlaardingen en Nieuwerkerk aan den IJssel.

Zoetermeer

In deze stad is plaats voor een tweede contactpersoon.

Tussen de rivieren

In dit uitgestrekte gebied tussen Sliedrecht

en Tiel wonen weinig leden.

Vlietlanden

In Leidschendam en Voorschoten wonen vooral voormalig Hoofdkantoor-medewerkers.

De beste wensen

Misschien heeft u al een kerstkaart of e-mailwenskaart van uw RegioContact-Persoon ontvangen, of een telefoontje gehad. In deze bijzondere tijd is een gesprek meer dan welkom. Iedere RCP'er hoopt het komend jaar weer persoonlijk langs kunnen te komen. Zeker als u een kroonjaar viert is het leuker een boekje of attentie te krijgen van uw RCP'er dan van de bloemist of de postbode.

RCP Jaarbijeenkomst

De corona-maatregelen gooiden flink roet in het eten voor de traditionele RCP Jaarbijeenkomst in oktober. Deze gezellige ontmoeting waar ook partners bij aanwezig zijn, kon niet doorgaan. Het is op een bescheiden wijze via het internet gebeurd. Enkele nieuwe initiatieven voor het komend jaar zijn in ontwikkeling.

Afscheid

We hebben moeten constateren dat dit jaar in onze ledenkring één lid is overleden aan Covid-19. Bovendien is ons begin november Frans Snackers ontvallen. Hij was RCP'er in het grootste deel van Limburg.

*Tekst Gerard de Regt
Bestuurslid*

Nieuwe RegioContactPersonen

Piet Turfboer

In regio 54, zuidkant van Rotterdam, is de vacature opgevuld door Piet Turfboer uit Hellevoetsluis. Hij is in 1979 bij de Wegenwacht (mannummer 779)

begonnen. Na de opleiding bij het TOC kwam hij bij de stadsdienst Den Haag. In 1980 werd hij ingedeeld in Voorne Putten en Rozenburg. Hij was actief als kaderlid van de FNV en als lid van de OR betrokken bij menig CAO-overleg. Hij verliet de WW in 2010 met VUT. Daarna heeft hij inmiddels 21(!) ANWB Kampeerreizen mee mogen maken als technisch begeleider. Altijd vergezeld door zijn eega Tilly, die ongetwijfeld ook betrokken wordt bij het werk van RegioContactPersoon.

Eveline Debrichy

In Zoetermeer wonen veel oud-ANWB'ers. Deze zijn meestal werkzaam geweest op het Hoofdkantoor. Via de RCP Campagne heeft zich één lid gemeld voor de

functie van Regiocontact-persoon in regio 50. Het is Eveline Debrichy. In 1989 is zij bij de ANWB begonnen op de afdeling Aktuele Informatie. Altijd heeft ze parttime gewerkt. Ze verzorgde in de vroege ochtend en in de late middag de verkeersinformatie. Vooral tijdens de spitsuren op nationale en regionale zenders. Ze heeft met veel plezier bij de ANWB gewerkt en is in 2003 vertrokken. Met echtgenoot Paul woont Eveline in Zoetermeer. Voorlopig zal zij proberen met alle (39) leden contact te onderhouden.

Kees Jan van Ginkel

De regio Zuid-Holland Oost omvat het gebied tussen Woubrugge en Schoonhoven, regio 32. De vacature van RegioContactPersoon is vervuld door Kees Jan van Ginkel. Hij

begon in 1992 op het ANWB-Hoofdkantoor. Als expert voor Watersport op de Hoofdafdeling Belangenbehartiging hield hij zich bezig met de aspecten van de pleziervaart van de ANWB-leden. In 2002 ging hij naar de afdeling European Public Affairs (EPA) om alle facetten van het internationaal Toerisme te volgen. Vanaf 2006 was hij verantwoordelijk voor de activiteiten van de afdeling International Relations, met name voor de samenwerking met andere clubs en de internationale federatie FIA. Per 1 mei 2019 is hij met pensioen. Hij woont met zijn echtgenote Hennie in Alphen aan de Rijn.

Dag ANWB

en dan...

Wat ga je doen als je de ANWB verlaat. Met name op het moment dat je met pensioen gaat. Hoe vul je je leven in? Nou, daar had Ted Verweij-Spaan weinig moeite mee.

Voor Ted Verweij valt het ANWB-gordijn op het moment dat de afdeling Bewegwijzering, waar zij dan werkt, écht verhuist. Bewegwijzering is in 2013 naar Rijkswaterstaat gegaan en de standplaats wordt Utrecht. Geen optie voor Ted en zij stapt in 2015 op.

Vervelen? Wat is dat?, die gedachte straalt van Teds gezicht. "Al vanaf mijn 20e, misschien 23e, dat is al even geleden, sta ik op de lange latten en heeft dat aangename virus mij te pakken."

"Samen met mijn echtgenoot Bram ben ik vrijwilliger bij de Rijnlandse Ski-

vereniging. Die organiseert avontuurlijke en sportieve reizen voor mensen vanaf zo'n 50 jaar. Wij noemen het seniorenreizen. Onze oudste actieve deelnemer loopt tegen de 80!"

Feest en avontuur

"In het begin van mijn 'ski-carrière' gingen we elk jaar met een eigen groep vrienden een weekje naar de sneeuw. Feesten met een man of 15 tot 20. Van de vroege uurtjes tot laat skiën. Door de jaren heen werd die groep kleiner om verschillende redenen. Steeds kwam er wel weer iemand bij. Een vriend, vriendin, oom of tante en altijd vormden we een team met een man of tien.

Uiteindelijk bleven wij over met mijn broer en zijn vrouw, leuk zo met ons vieren. We hebben ontzettend veel geschied en plezier beleefd. Op een gegeven moment deden we geen gekke dingen meer. Ook bij ons ging de leeftijd meespelen. De zwarte piste lieten we vaker links liggen. Het werd heel voorspelbaar. Geen gekke avonturen, zoals zo snel mogelijk naar beneden

skiën. Het was altijd gezellig maar we kregen behoefte aan een grotere groep.

Glad ijs

"Een keer zijn we overgehaald om met een groepsreis van de Rijnlandse Skivereniging mee te gaan. Ik kreeg enorm de kriebels toen we al bij het opstappunt de 'mensenmassa' zagen die in dubbeldeksbussen werden gepropt. Het was slikken." "Op de

"Geen enkele moeite met de after-ANWB-tijd"

eindbestemming bleek dat wij, mijn broer en schoonzus in een apart appartement van het hotel verbleven. Dat viel dus nog mee, maar echt, noooit meer met zo'n grote groep." "Dacht ik dus, totdat vrienden van ons na jaren toch weer weten over te halen om een surprisereis mee te maken van de Rijnlandse Skivereniging. Met Kerst. Nu hebben wij een heel grote familie waar iedereen zijn eigen plan trekt met de feestdagen. Dus ... wij begeven ons op glad ijs ... en schrijven in."

Superfite senioren skiën mij eruit

"Wat blijkt! Het klikt met de groep. Die is niet al te groot, telt 35 mensen. Hecht, sfeervol, mooie sneeuw en we zitten in een heel klein dorpje in het Oostenrijke Zillertal. Een topreis waar we nog vaak aan terug denken." "Inmiddels ken ik heel veel leden van de skivereniging. 400 leden, allemaal senioren. Super fit, actief en die 70'ers en 80'ers skiën mij eruit. Die staan om half 9 te trappelen bij de lift en skiën de hele dag door hoor! Ik heb nog wel met

iemand geskië die toen ruim 80 jaar was. De oudste is nu 78 en skiet behoorlijk. Als je met alleen leuke mensen aan het skiën bent, maakt leeftijd helemaal niet meer uit." "Onze reizen van de skivereniging zijn wel luxe reizen. Met een 'eigen' bus met verwarmde bagageruimte waar je 's morgens je warme skischoenen uithaalt. Je verblijft in een mooi skigebied en een mooi hotel."

ANWB financiële achtergrond

"Op een gegeven moment vraagt iemand in de skivereniging of ik de administratie wil doen. Automatisering stond nog in de kinderschoenen. Alles ging handmatig en kostte veel tijd. 'Oke', zei ik, 'in de zomer ben ik altijd weg dus weinig tijd, maar in de winter ... En eigenlijk vond ik het achteraf helemaal leuk."

"Inmiddels gaat alles automatisch en heb ik er niet veel werk meer aan. Ik noem het mijn eigen reisbureau ..."

"Dit seizoen zijn alle acht reizen afgeblazen in verband met corona, maar voor komend jaar hebben we weer goede moed!"

Koninklijke obade in Lech

"Nog even een aparte anekdote. Tijdens een van onze reizen waren we in Lech en dronken we koffie bij het beroemde Hotel Post. Vertelt de eigenaar dat we ruim de tijd moeten nemen want 'straks komt een bus uit Nederland met een groep mensen die elk jaar een obade brengt aan jullie Beatrix.' Ja hoor, de bus stopt, spuwt een aantal volledig in oranje geklede mensen uit, die uit volle borst het Wilhelmus aanheffen. Geweldig!"

Meer weten over de Rijnlandse Skivereniging? Kijk op www.rijnlandseskivereniging.nl

Ik en mijn ... *wintersport*

Wie

Mijn naam is Peter Horvers, getrouwd met Louise, twee getrouwde zonen en we hebben samen zes kleinkinderen. Inmiddels ben ik 70 jaar jong en vol ambitie voor een sportief leven. In mijn lange werkzame leven bij de ANWB, vervulde ik met plezier zeven verschillende functies bij hulpverlening. Mijn laatste functie was regiomanager Zuid West Nederland met standplaats Breda. In 2009 mocht ik als één van de laatsten na 40 dienstjaren met pensioen.

Ben je langlaufer, alpineskiër of sneeuwwandelaar?

Mijn winterhobby is alpineskiën, vroeger samen met Louise en onze kinderen. Sinds mijn pensioen ga ik meestal samen met mijn vrouw winterkamperen in onze camper. Meestal gaan we dan voor tenminste twee weken naar Duitsland/Oostenrijk. Aangezien mijn vrouw niet meer op de latten staat, is de ochtend voor het skiën en maken we 's middags samen sneeuwwandelingen in de bergen. Echt een aanrader, ook al kun je niet skiën.

Als je de keuze hebt, waar kies je dan voor?

Als ik een keuze moet maken dan ga ik skiën. Het is fantastisch om op de latten door de natuur te glijden. Bij het skiën is het overzicht op grote hoogte magnifiek, terwijl je bij het wandelen meestal minder hoog komt en daardoor minder ver kunt wegkijken.

Sinds wanneer?

In de winter van 1987 gingen we voor het eerst samen op wintervakantie. Het was een belevenis maar ook heftig wennen aan die lange latten. De jaren daarna gingen onze kinderen graag mee op avontuur en maakten we samen vele dagtochten. Inmiddels staan onze jongste kleinkinderen ook al weer op de latten en niet zonder succes.

Hoe houd jij je conditie op peil?

Bewegen is het sleutelwoord, al jaar en dag ben ik een vervent trimmer en loop nu nog tenminste twee, het liefst

drie maal per week, zo'n 10 km hard. Daarnaast tennis ik zo mogelijk in zomer en winter. In de zomer fietsen we vaak lange tochten.

Zomer- of wintervakantie?

Kiezen dat is voor mij moeilijk, wij zijn liefhebbers van beide. Hoewel, wij begeleiden in de zomer ook Kampeerreizen van ANWB en hebben dan weinig tijd om uitgebreid te relaxen. Wij vinden het belangrijk om ook geestelijk actief te blijven. In de zomer kamperen met een groep, dat vinden wij een aangename afwisseling en geestverruimend!

Favoriete wintersportbestemming?

Buiten het hoogseizoen is veel mogelijk. De Italiaanse Dolomieten in de omgeving van Corvara en Oberstdorf in Zuid-Duitsland zijn geweldig. Daarnaast komen we jaarlijks in verschillende gebieden van Oostenrijk bijvoorbeeld Zell-am-See, Sölden, Obertauern, Zauchensee, Brixen en en niet in de laatste plaats Filzmoos. Filzmoos is een echt karakteristiek wintersportdorp. Een

dorp waar wij voor het eerst de latten onder bonden. Het is ook een geweldig wandelgebied en een grandioos skigebied voor kleine kinderen om het skiën onder de knie te krijgen. De drukte valt daar redelijk mee. Inmiddels komen wij daar elk jaar in de winter wel een keer, mede omdat de broer van mijn vrouw daar woont.

Corona heeft flink roet in de vakantieplannen gegooid. Heb je een alternatief?

Corona is met recht een grote spelbreker. We zijn in februari dit jaar nog wel in Oostenrijk geweest en daar ziek van terug gekomen. We hebben deze zomer enkele keren in Nederland gekampeerd, maar ten opzichte van voorgaande jaren is het verschil erg groot.

Ons corona-alternatief?

Net als veel anderen hebben ook wij veel geklust en achterstallig onderhoud weg gewerkt. Pas in maart 2021 beslisten we of we nog met de camper gaan skiën, we hopen op Oostenrijk...

Langs de meetlat van het leven

van Jannie Meij-Scheltens

1 Geboren of getogen

Geboren in Groningen maar al 40 jaar in Ommen woonachtig.

2 Gewerkt bij de ANWB

Tussen 1966 en 2004 in de winkels van Groningen, Den Bosch en Deventer.

3 Hoogtepunt(en)

In werk Opening van de winkel in Deventer met alle toeters en bellen als inrichten en promotie-avonden.

In leven Vakanties in Schotland. Een ontsnapte olifant die onze peren in de tuin op at en twee kittens uit het asiel die ons blij maken.

4 Dieptepunt(en)

Elke vijf jaar een nieuw experiment bij de winkels. Toeristisch huis, shop in the shop, opheffen reisbureau. Je leert dat je plezier in werk maakt met elkaar omdat plezier een belangrijke geluksfactor is.

5 Pensionering. Een verlossing of een ramp?

Ik heb altijd met veel inzet en plezier gewerkt maar aan alles komt een eind. Dus prima zoals het is.

6 Tijdspassing

Ik wandel, lees, speel piano, ga naar de sportschool en tuinier erop los.

7 Als ik mij alleen voel dan?

Dan loop ik lekker het bos in dat voor mijn deur ligt.

8 Ouder worden is leuker dan vroeger voor mijn ouders?

Misschien niet leuker maar financieel wel flink gemakkelijker.

9 Als ik nog jong en fruitig was dan ...

Zou ik bergwandelen, opnieuw paardrijden, nog veel meer van de wereld zien.

10 Mijn glas is eerder halfvol dan halfleeg

Meestal halfvol.

11 Als je morgen bij mij komt eten dan krijg je

Tartiflette op je bord. Er is weinig voor nodig om het gerecht lekker te maken.

van Cees de Laat

1 Geboren of getogen

In Lage Mierde, 1946. Na mijn trouwen was Eersel 24 jaar mijn woonstek en nu alweer 24 jaar in Duizel.

2 Gewerkt bij de ANWB

Tussen 1973 en 2006. Als wegwacht begonnen bij wegwachtstation Leende daarna in Geldrop en tot één jaar geleden veel repatriëringen gedaan voor de Alarmcentrale.

3 Hoogtepunt(en)

In werk Zwanger vrouwke was voor een controle onderweg naar het ziekenhuis maar kreeg autopech op het verkeersknooppunt Leenderheide. Door spanning kreeg ze spontaan weeën en heb ik haar met spoed in mijn kleine Renault 4 naar het ziekenhuis gebracht. Ik wist niet hoe snel ik daar moest zijn om geen bevalling in mijn auto te laten gebeuren.

In leven Mijn huwelijk en ons eerste huis kopen.

4 Dieptepunt(en)

Mijn jongste broer verongelukte dodelijk op 21-jarige leeftijd met zijn brommer. Maar helaas ook veel ongevallen in mijn werktijd meegemaakt met dodelijke afloop. Toen was er nog geen slachtofferhulp en ik had na zo'n ongeval het liefste een zware klus om mijn gedachten te verzetten.

5 Pensionering. Een verlossing of een ramp?

Vond het moeilijk om te stoppen, maar het wende wel snel.

6 Tijdspassing

Munten verzamelen, kaarten en fietsen.

7 Als ik mij alleen voel dan?

Zou ik me een keer vervelen dan weet ik wel waar ik naar toe kan.

8 Ouder worden is leuker dan vroeger voor mijn ouders?

Ik weet niet of dat zo is want elke tijd heeft zijn charme.

9 Als ik nog jong en fruitig was dan ...

Zou ik misschien meer gaan reizen.

10 Mijn glas is eerder halfvol dan halfleeg?

Mijn glas is eerder overvol want ik kom altijd tijd te kort.

11 Als je morgen bij mij komt eten dan krijg je

Een lekker stuk vlees met aardappeltjes en groenten of een aangeklede uitsmijter.

Op deze pagina vragen we elke keer twee VG-ANWB-leden het hemd van het lijf over hun leven.

'Overwinteren' in Portugal

Anno 2020 anders dan anders

Al 14 jaar gaan John en Netty Vink in het voorjaar op pad naar Portugal. Dit jaar wat anders, want ze staan aan het begin van een crisis die niemand had kunnen voorzien.

Kennissen raden ons aan om op tijd te vertrekken, want misschien zou het wat tegen kunnen zitten. We vertrekken dus een dag eerder dan normaal, op vrijdag 13 maart. De reis verloopt heel voorspoedig, prima overnachting in Frankrijk en ook aan de grens Frankrijk/Spanje geen probleem. De overnachting in Salamanca ook prima, maar tijdens ons eten vertelt de ober dat de grens met Portugal sluit, hij weet alleen niet wanneer, maar denkt dat het voor ons geen probleem zal zijn.

'Heel bizar om te zien hoe stil en leeg alles is...'

Na het ontbijt de volgende dag op weg naar Portugal. Toch best spannend en eenmaal aan de grens niets aan de hand, tot 200 meter verderop. Daar is volop controle. Waar we naar toe gaan, wat we gaan doen, paspoorten controleren en de mededeling dat we niet binnendoor mogen rijden maar rechtstreeks naar onze bestemming. Helemaal opgelucht dat we in elk geval door mogen op weg naar onze camping in Armação de Pêra.

Op zondag 15 maart ontvangen een aantal vrienden ons die er al wat maanden zijn (overwinteraars). We realiseren ons dat we precies op tijd zijn. We zijn de laatsten die de camping op mogen. De volgende dag gaat de camping dicht.

Alles verloopt die week verder prima, maar met beperkingen. Je mag de camping alleen af voor de supermarkt, apotheek, dokter, bank of om te tanken. Portugal is erg streng met de maatregelen.

Geen gezellig praatje of glaasje

Op zondag 22 maart is er paniek alom want de camping zal ontruimd worden.

's Maandags komt het bericht van de overheid dat de camping niet ontruimd hoeft te worden. Geen nieuwe gasten meer, maar de regels worden wel aangescherpt. Sanitair, kampwinkel, receptie allemaal met aangepaste openingstijden en bij elkaar gezellig voor een glaasje of praatje was niet meer toegestaan. Ook zomaar rondje wandelen mag niet.

Een aantal overwinteraars wil naar huis. De terugvlucht van drie dames is gecancelled, net als die van een paar koppels. Via Buitenlandse Zaken en na nogal wat stressvolle dagen worden ze op 10 april gerepatriëerd. Zelfs om op het vliegveld te komen zijn nogal wat papieren nodig. Dat merk ik als ik een echtpaar naar Faro breng. Extra spannend, omdat het van donderdag voor Pasen tot en met Tweede Paasdag verboden is buiten de gemeentelijke grens te komen. Onderweg naar Faro krijgen we twee controles. Op de terugweg gaat alles goed.

Geweldige omgeving

We hebben wel het geluk dat dicht bij de camping een prachtig natuurgebied ligt waar we heerlijke wandelingen kunnen maken. Volop vogels zoals flamingo's en lepelaars en je loopt tót het strand, waar je dus niet óp mag. Heel bizar om te zien hoe stil en leeg alles is, maar de Portugezen zijn gedisciplineerde mensen en houden zich goed aan de regels, dus op wat uitzonderingen na geen mensen op het strand of op de

boulevard en ALLES gesloten ... ook alle restaurantjes, terrasjes en winkels ... De Algarve is een betrekkelijk veilig gebied. Op de camping is niemand ziek en over de hele Algarve zijn 376 besmettingen en 15 overledenen. Een paar weken verder is er wat meer bewegingsvrijheid en kunnen we af en toe op stap. Boodschappen doen met mondkapjes. Geldt overigens alleen voor supermarkten, winkels, vervoer en openbare gebouwen. Voor ons geen probleem, we houden ons netjes aan de regels.

12 mei, het is hier nog steeds goed toeven en we hebben het fijn. Mogen inmiddels al wat meer, eten van de takeaway, maar kunnen nog niet naar favoriete restaurantjes. Ook maken we weer af en toe een praatje, maar alles wel op twee meter afstand.

Volgende keer weer Portugal, maar wanneer?

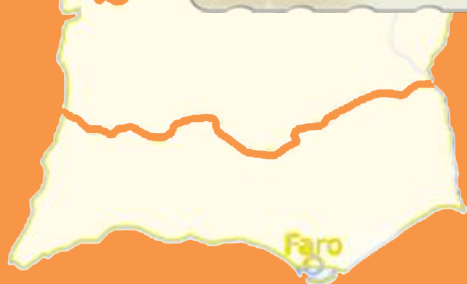
Terugreizen is afwachten, we hebben alle papieren die nodig zijn om door Spanje, Frankrijk en België te reizen, maar in

'Terug reizen is afwachten, we hebben alle papieren die nodig zijn'

Spanje zijn nog geen hotels open. De kinderen raden ons aan om voorlopig in het veilige gebied te blijven. Gelukkig

bestaat er what's app en FaceTime en zien we de kinderen en kleinkinderen zeer regelmatig en houden we contact met het thuisfront.

5 juni, we zijn weer thuis. We hopen wel dat onze volgende Portugal reis wat ontspannender is. We kijken er in elk geval wel weer naar uit, maar wanneer ...?

Op bezoek bij RCP

Aan de vooravond van de zoveelste persconferentie van Rutte en De Jonge, heb ik afgesproken met Joke Schrijvers-Nowee in Doorn voor een boswandeling en haar verhaal.

Het is zoals het is

Behalve dat ik het prettig vind om weer eens een vrouwelijke contactpersoon te interviewen, is het des te leuker dat Joke nooit bij de ANWB heeft gewerkt. Zij is de echtgenote van Dick Schrijvers, die 40 jaar van zijn leven aan de ANWB verbonden was als keurmeester van Technostation Utrecht. Een ANWB'er in hart en nieren. Op zijn 61e besluit Dick wat eerder met pensioen te gaan.

Als weduwe en moeder van drie kinderen, leert Joke Dick kennen op het Zeemanskoor in Vreeswijk. Zij verhuist in 2006 van Doorn naar Vreeswijk en is 13 jaar met Dick getrouwd geweest. Ze kent een aantal collega's van Dick door de feestjes en barbecues die regelmatig werden georganiseerd. Na zijn overlijden in 2016 besluit Joke twee jaar later terug te verhuizen naar Doorn, dichterbij haar kinderen en kleinkinderen en, niet onbelangrijk, op loopafstand van het dorp. Daar heeft zij een fijn appartement met het bos aan de overkant van de straat. We zoeken de bospaden op.

Het is een mooie herfstdag en we zien veel verschillende paddenstoelen. Het is waarschijnlijk de laatste dag dat het bosrestaurant open is, half oktober zal de horeca weer sluiten voor twee tot vier weken. Maar vandaag mogen wij nog een lunch bestellen. Joke vertelt dat ze altijd werkzaam is geweest in de verpleging. Na het opvoeden van haar kinderen keert zij terug in haar vak en werkt dan een aantal jaren op de BNMO, de Bond voor

Nederlandse Militaire Oorlogs- en Dienstslachtoffers.

Zingen en spelen

In haar vrije tijd zingt Joke al jarenlang in een band, maar dat ligt in deze tijd voorlopig stil. Ze speelt ook accordeon, niet bepaald een doorsnee instrument. Hiervoor moeten we terug naar haar jeugd. Haar vader, een militair die in de marinierskapel speelde, vond dat zijn kinderen ook een instrument moesten bespelen. Joke wilde graag slagwerk gaan doen, maar 'dat was niks voor een meisje'. Dan dwarsfluit of piano? Het werd uiteindelijk een accordeon. Met haar zang

Joke is contactpersoon voor de Heuvelrug, regio 56.

en de accordeon leert Joke ook groepjes verstandelijk gehandicapten spelenderwijs muziek maken. Dat geeft enorm veel plezier en voldoening.

Indonesische herinneringen

In 1947 vertrok het hele gezin naar Surabaya. Joke is dan twee jaar. Zij herinnert zich een onzekere en angstige tijd. Die verhuizing, van de ene ellende naar de andere, heeft ze nooit echt begrepen. Soms kan ze ook nog last hebben van die Indonesische periode. Bijvoorbeeld toen er Indonesische oorlogsveteranen op het

BNMO kwamen voor een therapieprogramma. Alleen de lach van die mannen bezorgde Joke al kippenvel. De situatie destijds, waar ze regelmatig door de baboe in de kast werd gezet als er onraad dreigde, heeft een enorme impact op haar gehad. Mooie herinneringen daarentegen heeft ze aan de grote apen in de dierentuin van het dorp, waar ze vaak als peuter te vinden was. Opvallend hoe scherp haar herinneringen zijn aan die vroege periode in haar leven. Als het gezin in 1949 terugkeert naar Nederland, komen ze in de noodopvang terecht, te vergelijken met de asielzoekerscentra van nu. Na nog een aantal verhuizingen, blijft Joke tenslotte in Doorn wonen.

Regio de Heuvelrug

Vanaf 2009 gaat Joke steevast met Dick mee in zijn functie als regiocontactpersoon. Vanwege het enthousiasme van beiden in dit werk heeft Joke besloten het werk van Dick voort te zetten. Haar regio bestaat uit 24 leden, die ze bij bijzondere gelegenheden een bloemetje brengt of een belletje geeft. Informatie haalt ze soms van de site van de VG-ANWB of via 'de Sneeuwbal', een ander communicatieplatform van ANWB'ers. Daarnaast belt ze regelmatig met enkele alleenstaande leden. "Op dit moment is het contact lastig", zegt ze, "nu ook de excursies zijn geannuleerd."

'Het is zoals het is'

Dit is het antwoord op mijn vraag of Joke een bepaald citaat heeft, waar ze zich aan vasthoudt. 'Het is zoals het is', een treffende uitdrukking die haar op het lijf geschreven is.

Elk kwartaal gaat José Noordman op visite bij een RCP'er. In dit Winter-nummer bij Joke Schrijvers-Nowee.

Taaldingetje ...

Da's logisch

'Ieder nadeel heb zijn voordeel', maar da's logisch.
Johan Cruijff op zijn best!

Met dat 'Da's logisch', benadrukte Johan Cruijff de
vanzelfsprekendheid van zijn onnavolgbare
uitspraken.

Als je goed naar Cruijff luistert dan kan je tegelijk
horen, dat correct Nederlands niet zijn sterkste kant
was, maar dat is logisch. Hoe zouden immigranten
de Nederlandse taal ervaren?

Om opgenomen te worden in een nieuwe
samenleving is de taal van het land spreken een
noodzakelijke voorwaarde. Beetje je best doen,
zeggen de moedersprekers dan.

Da's logisch. Oh ja?

Lees en krijg medelijden met de immigrant!

Dus zoals je ziet, heel logisch is het allemaal niet.

Bron: Jan Liebrechts, Het vak Nederlands
Augustus 2008

Jacques van 't Riet is in 1966 bij de ANWB in dienst getreden met de belofte aan zichzelf, dat het niet voor de 'eeuwigheid' zou zijn. "Ik had een ander doel: leraar geschiedenis worden. Dat doel heb ik bereikt, maar er is geen leerling, die ooit les van mij heeft gekregen. De sector recreatie & toerisme binnen de ANWB is mijn arbeidsbiotoop geweest tot 2008. Naast geschiedenis, heb ik als interesse onze moedertaal. Uit die twee bronnen zal ik putten voor mijn columns."

Bijdrage Jacques van 't Riet

*Het meervoud van slot is sloten
maar toch is het meervoud van pot geen poten.
Evenzo zegt men altijd één vat en twee vaten,
maar zal men zeggen: één kat, twee katen?*

*Wie gisteren ging vliegen, zegt heden ik vloog,
dus denkt u misschien bij wiegen: ik woog.
Nee, pardon, want ik woog komt van wegen,
maar is nu ik voog een vervoeging van vegen?*

*Het woord zoeken vervoegt men tot zocht;
dus hoort bij vloeken misschien ik vlocht.
Weer mis, want dit is afkomstig van vlechten,
maar ik hocht is een verkeerde vervoeging van hechten.*

*Bij roepen hoort riep, maar bij poepen niet piep;
bij lopen hoort liep, maar bij kopen geen kiep.
Evenmin hoort bij slopen ik sliep.
Want dat woord komt van het schone woord slapen:
maar zet nu niet ik riep bij het woord rapen.
Want dit komt van roepen en u ziet het terstond,
zo draaien wij vrolijk in het kringetje rond.*

*Bij raden komt ried, maar bij baden niet bied:
dat komt weer van bieden, ik hoop dat u 't ziet.
Ook komt hiervan ik bood, maar van wieden niet wood;*

*U ziet het: de verwarring is akelig groot.
Nog talloos veel voorbeelden kan ik u geven,*

*Want gaf hoort bij geven, maar laf niet bij leven.
Men spreekt van wij drinken, wij hebben gedronken,
maar niet van wij hinken, wij hebben gehonken.
Het is ik weet en ik wist,
maar schrijf niet bij vergeten ik vergist.*

*Het volgende geval is bijna te bont,
bij slaan hoort ik sloeg, niet ik sling of ik slond.
Bij gaan hoort ik ging, niet ik goeg of ik gond.
Ik stoeg of ik sting? Nee, bij staan hoort ik stond.*

*En noemt men een mannetjesrat soms een rater?
Nee, dat gaat alleen op bij een kat en een kater.*

Quarantaine in vroeger tijden!

Covid avant la lettre

Mocht u denken dat quarantaine onlosmakelijk is verbonden met corona, dan heeft u het écht mis! Lees maar eens wat er zich driehonderd jaar geleden in Ancona afspeelde ...

Reizen met de auto naar Griekenland? Veel vakantiegangers komen aan in Ancona, de eerste grote haven aan de Adriatische Kust. Verschillende veerboten van en naar Griekenland vertrekken hier en de stad is bijzonder. Midden in deze havenstad prijkt een gebouw met een Nederlands tintje: de Mole Vanvitelliana, vernoemd naar zijn architect, Luigi Vanvitelli. Luigi heette in feite gewoon Lodewijk van Wittel en was de zoon van Casper van Wittel, die vanuit Amersfoort naar Rome trok.

Lodewijk van Wittel

Lodewijk van Wittel werd op 12 mei 1700 geboren in Napels. Voor zijn opleiding verhuisde hij naar Rome, waar hij in de leer ging bij Nicola Salvi, die onder meer aan de Trevifontein werkte. Van Wittel werkte mee aan de façade van het Palazzo Poli, het grootse gebouw waar de Trevifontein als het ware tegenaan leunt.

Mole Vanvitelliana (Lazzaretto)

In opdracht van paus Clemens XII reisde Luigi Vanvitelli in 1732 van Rome naar Ancona, aan de oostkust van Italië. Als havenstad liep Ancona voortdurend de kans om besmet te raken met ziektes die

zeelui van over de hele wereld mee zouden kunnen nemen. Om zo'n besmetting te voorkomen, sommeerde de paus Vanvitelli om een 'lazzaretto' te bouwen, een ziekenhuis waar zeelieden konden worden opgevangen en gecontroleerd. Het werd een imposant vijfhoekig gebouw dat een oppervlakte van meer dan twintigduizend vierkante meter omspande. Het lazaret werd buiten de oude stadsmuren gebouwd, pal aan de haven. Het had van begin af aan ook andere functies; behalve quarantaineplaats was het ook havenmagazijn en verdedigingswerk. In het midden van de binnenplaats prijkt de Tempietto di San Rocco, een neoklassiek tempeltje dat aan

Tempietto di San Rocco, een neoklassiek tempeltje dat aan alle kanten open is, op het binnenplein van het quarantaine-ziekenhuis

alle kanten open is, zodat mensen die in quarantaine zaten in de kamers met uitzicht op de binnenplaats de mis konden bijwonen zonder contact te maken met anderen. Later is de Mole Vanvitelliana gebruikt als gewoon ziekenhuis, kazerne, suikerraffinaderij en na de Tweede Wereldoorlog als

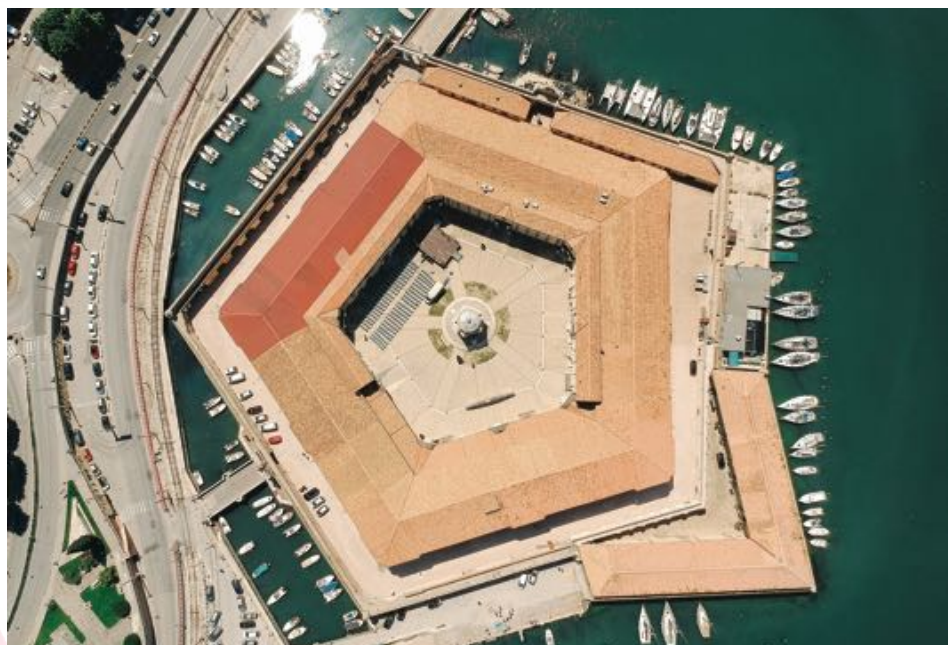
Het quarantaine-ziekenhuis,
Mole Vanvitelliana (lazaretto),
midden in de haven van Ancona

tabaksmagazijn. In 1997 kocht de gemeente Ancona het. Sindsdien wordt het gebruikt voor concerten en andere culturele evenementen.

Vrijwillige quarantaine

Sophie van Wijk ging voor u vrijwillig in quarantaine op 12 augustus 2020 en genoot van een concert in dit voormalige lazeret. Wie wil er niet op deze manier in quarantaine op gepaste Covid-19 afstand?

Een concert met de mooiste aria's uit de opera's van Verdi e Puccini. 'D'amor

sull'ali' rose uit Il Trovatore van Verdi en 'Un bel di vedremo' van Puccini uit Madama Butterfly werden ten gehore gebracht.

Normaal is het is een goede Italiaanse gewoonte om het laatste lied uit volle

borst mee te zingen. Maar dat was deze keer niet toegestaan.

En de Heilige Mis kan in plaats daarvan niet meer worden gevolgd.

Volgende keer beter!

Tekst Sophie van Wijk

Het familiehuis van de Vanvitelli's aan het Lago Fusaro di Bacoli

You Gotta Move

Hoofdkantoor ANWB weg uit Clingendael

Weet u nog? Gino Vannelli met You Gotta Move. De tune die de ANWB bij velen onvergetelijk maakte? De verhuisplannen van het hoofdkantoor vanuit Wassenaar naar Den Haag zijn na vele jaren een feit. In het kort de 'moves' van de ANWB.

Tijdens de vorige eeuwwisseling krijgt de Algemeene Nederlandsche Wielrijdersbond (A.N.W.B.) behoefte aan een echt kantoor. Dat wordt gevonden aan de Laan Copes van Cattenburch 16 in Den Haag. Zo wordt de bond een 'Haagsch' bedrijf. Dan groeit de ANWB groter en verplaatst het kantoor in 1917 naar Parkstraat 18.

Van hoofdkantoor is nog geen sprake. Opnieuw groei en een paar jaar later lijft de ANWB het pand van de burenen in. Als in de daaropvolgende twintig jaar het ledenaantal blijft toenemen en de verschillende afdelingen elders uit Nederland naar Den Haag verkassen, groeit de ANWB uit zijn jasje. De Parkstraat 20 wordt erbij getrokken

en later 24 en 26. De ANWB koopt vervolgens nog de nummers 97 en 99.

Koninklijke straatnamen

De ANWB blijft groeien, meer diensten worden aangeboden, meer personeel dus meer plaats om te kunnen werken. In de Tweede Wereldoorlog gaat het werk door, al is het op een lager pitje want met vakantie gaan is van de baan. Daarna volgt een explosieve groei van het ledental. Complete afdelingen verkassen naar andere panden in het Haagse zoals bijvoorbeeld de Juridische afdeling die 'spreekuur' houdt aan het Nassauplein. Ook in de Oranjestraat werken collega's. Valt u het koninklijke in de straatnamen op? De Parkstraat is dan een groot pand met verborgen kasten waarin volgens bijna mythische overleveringen zich van alles afspeelde ...

Herinneringen

Joop Karsemeijer, onze columnist van 'Dingen van de Dag', treedt eind jaren vijftig in dienst van de ANWB. De Kampeerafdeling waar hij gaat werken verhuist naar een herenhuis in de Sweelinckstraat. Niet bepaald om de hoek van de Parkstraat. In de Buitenband van 2015 schrijft Joop in zijn column: 'Ik was nog maar net bij de ANWB gaan werken. De oude chic hing nog in de grote, kale kamers die nu plaats boden aan de

De tand des tijds heeft niet geknabbeld aan het pand in de Sweelinckstraat

fantasieloze metalen bureaus met postbakken en bakelieten telefoons. Het 'pièce de résistance' van dit pand was het royale toilet, bekleed met delfts blauwe tegels en voorzien van een fraaie toiletpot, eveneens in delfts blauw uitgevoerd. Het poepen werd hierdoor een bijna religieus ritueel,' aldus Joop.

Adieu herenhuizen, hallo Clingendael

De ANWB knalt uit zijn buis. In de jaren vijftig van de vorige eeuw koopt de vereniging een stuk grond van het landgoed Clingendael op de grens van Wassenaar en Den Haag. Architect Johannes Berghoef ontwerpt een sober, functioneel gebouw dat wij allemaal kennen als Gebouw A. De omwonenden vinden het om diverse redenen op zijn zachtst gezegd niet zo'n goed plan dat de ANWB hier haar hoofdkantoor gaat vestigen. Daardoor duurt het even voor de eerste paal de grond in gaat. In 1960 is het gebouw klaar. De grote verhuistocht door de stad begint en 25 locaties in Den Haag staan daarna leeg. Tegelijkertijd start ook de bouw van de Rotonde. Prins Bernhard opent de locatie Wassenaarseweg 220 officieel op 16 mei 1962.

Dames van de salarisadministratie

Nog een geweldige herinnering: 'Nergens in Den Haag waren de kroketten zó lekker zout als in de kantine van de ANWB. Met Sinterklaas werd er warme chocolademelk met banketletter rondgebracht door onze koffiedames. En als aan het eind van de maand de dames van de Salarisafdeling ons salariszakje met inhoud kwamen brengen, werden er ragoutbroodjes of

hazelnoottaartjes besteld bij Maison Kelder, ook vandaag nog een famous Haags adres.' Niet alleen een herinnering van Joop, dit moet bij heel veel voormalige collega's nostalgische gevoelens oproepen.

Avontuurlijke tijden

Ergens in de jaren tachtig gaat het gerucht door de gangen dat de ANWB uit deze grote jas groeit. 2x XL blijkt nog te klein.

De uitbreidingen van de ANWB gaan door, ook niet altijd naar de wens van de omwonenden maar de gebouwen staan er wel. Compleet met een autoliftgarage. En nu, nu nieuwe tijden zijn aangebroken? De digitale weg is ook bij

de ANWB geplaveid met minder kantoren. Door de toegenomen bits en bytes staat de rond deze eeuwwisseling 6000 vierkante meter toegevoegde werkruimte leeg. Er liggen plannen voor woningbouw.

Plannen die al in vergevorderd stadium zijn en waarvoor zelfs de naam Parkzicht is bedacht door de projectontwikkelaar. Een ambitieus project dat de eindstreep niet haalt.

Domino, het spel van de stenen

Anno 2020 ligt een prachtig plan op tafel, zoals de meesten van u in het magazine *Blik* hebben kunnen lezen. Een groot Glazen Gebouw dat de ANWB graag wil neerzetten op de plek waar nu

het Koninklijk Conservatorium staat aan de Juliana van Stolberglaan in Den Haag. Ziet u hier het Koninklijke weer terugkomen?

Diverse partijen discussiëren druk over het wel of niet doorgaan van de diverse plannen. Het laatste woord in de Haagse kringen is nog niet gesproken. Het is net een spel domino. Als er één steentje omvalt dan ligt het plan in duigen.

De directie van de ANWB is er wél uit. Blijven alle dominostenen overeind, dan komen de leden vanaf 2024 op bezoek in het nieuwe glazen pand aan de Juliana van Stolberglaan.

Tekst Marga Feenstra

Lees verder op de volgende pagina.

Wandelroute langs de 'moves' van de ANWB

Zo'n tien jaar geleden heeft ex-collega Henk Zwijnenburg uitgezocht in welke Haagse panden ANWB-kantoren, -garages en -werkplaatsen waren gevestigd. Een mooie route kwam tevoorschijn.

Destijds verscheen die route met een kaart in het personeelsblad *Blik*. Niet bewaard?

Geen probleem, vanaf nu kunt u ook terecht op onze website, www.vg-anwb.nl. Daar is hij helemaal te lezen.

Wie handig is met een mobiel, kan ook die route in een van de vele routeplanners opnemen.

U start bij het station Den Haag Centraal, de Bezuidenhoutseweg en de Zwarteweg waar de ANWB in WOII nummer 11 huurde omdat de kantoren in de Parkstraat door de Duitsers waren gevorderd. Verder gaat het via mooie straten door de stad om te eindigen op het Nassauplein. Daar hield de juridische afdeling van de ANWB op nummer 12 tussen 1956 en 1960 dagelijks spreekuur.

Je zou vanaf hier terug kunnen wandelen naar Den Haag Centraal of besluiten de hele route te lopen die je ook nog langs de Sweelinckstraat voert en je pikt diverse bezienswaardigheden mee: Vredespaleis, Koninklijke Stallen Paleistuin, Gevangenpoort, Binnenhof en Mauritshuis.

Kijk dus op www.vg-anwb.nl

Dingen van van dag

column

Het Glazen Huis van de ANWB

In Frankrijk worden burgemeesters gekozen. Sommigen houden het jarenlang uit, maar heel vaak zijn het een paar glorieuze jaren en daarna is het voorbij. De burgemeester wordt dan weer gewoon de plaatselijke bakker, onderwijzer of wijnboer. Maar iedere burgemeester doet zijn uiterste best om toch nog een historisch vaantje achter te laten. Volgens een Franse vriend is dat meestal in de vorm van 'Boulodrome', een zwembad of een 'Salle-des-Fêtes'.

Dat verhaal schoot mij te binnen, toen ik het filmpje bekeek, waarin ANWB-hoofddirecteur Frits van Bruggen enthousiast bekend maakte, dat de ANWB gaat verhuizen naar een nieuw kantoor in het centrum van Den Haag. Op de plek waar nu nog het Koninklijk Conservatorium staat moet een kantoor van glas verrijzen: modern, transparant, publieksvriendelijk, toegankelijk voor leden en niet-leden.

Als ik het goed begrepen heb, wordt het ANWB-gebouw gesloopt op het 'historische deel' na. Dat zal ongetwijfeld gebouw A met rotonde zijn. Deze schepping van J.F Berghoef staat al een paar jaar op de Nationale Monumentenlijst; dus daar moet je natuurlijk van afblijven. De rest gaat tegen de grond om plaats te maken voor woningen, zo schijnen de plannen te zijn.

Hoe kwam ik nou op dat verhaal van die Franse burgemeesters? Dat ga ik u uitleggen. In de lange tijd, dat ik bij de ANWB heb gewerkt, heeft vrijwel iedere hoofddirecteur zijn vaantje nagelaten in de vorm van nieuwbouw bij het oorspronkelijke ANWB-hoofdkantoor. Het is er nooit mooier door geworden en maar zelden beter.

Maar Frits pakt de zaken anders aan. Hij verkast de hele bubs naar een glazen onderkomen in het centrum van de Hofstad: Het Glazen Huis van de ANWB.

Dat is bijna vragen om moeilijkheden, durf ik te voorspellen, want in Den Haag gaat maar zelden iets goed als er gebouwd moet worden. Het gegooi in de glazen begon eigenlijk al een jaar of twee geleden bij de eerste geruchten over bouwplannen van de ANWB. De buurt rond het 'oude' gebouw, stond al gelijk op zijn achterste benen. Het gebouw staat weliswaar op Wassenaars grondgebied, maar de (Haagse) buurt er omheen is bezorgd over de woningbouw die eraan leek te komen als de ANWB uit het zicht is.

In de Haagse raad krijgt de ANWB de handen ook nog niet op elkaar voor de nieuwbouwplannen, zo was te lezen in Den Haag Centraal, een weekblad voor notoire liefhebbers van onze Residentie. Het Koninklijk Conservatorium, dat zou moeten sneuvelen voor deze plannen, wordt door de Gemeentelijke Monumentenzorg gezien als een 'architectonisch bijzonder gebouw'. Het Glazen Huis van de ANWB, dat er voor in de plaats zou moeten komen, wordt door de Haagse Stadspartij glashard afgedaan als een 'doodsaai glazen kantoor'. En er wordt gemopperd over de verkoop van de grond en het gebouw aan de betrokken projectontwikkelaar, nog voordat B en W heeft onderzocht of hergebruik ervan een mogelijkheid zou zijn, zoals kennelijk ooit is toegezegd.

Frits zal nog wel even geduld moeten hebben voordat zijn vaantje er staat. Dat lijkt mij glashelder!

Joop Karsemeijer
johkars@xs4all.nl

Vitaal

Tekst en foto: Mieke Geursen

Hoewel Chris Soudan eerst zijn bedenkingen heeft "Joh, hoezo ik? Ik ben toch niet interessant én ook nog niet oud?" mag ik toch langskomen voor een interview. Nee, Chris is zeker niet oud maar vitaal en oogt jeugdig. Hij is snel in zijn bewegingen en een vlotte verteller vol verhalen en anekdotes.

Met een kop koffie 'ik ben aangenomen voor het zetten van het koffie en thee' steekt hij van wal. Geboren in maart 1942 in Rotterdam als oudste in een gezin met vijf kinderen, drie broers en een zusje. Zijn vader was conciërge in de Anna Kliniek in Leiden. Zijn moeder was huisvrouw en zorgde voor de kinderen.

Na de lagere school doorloopt Chris eerst de LTS in Leiden en later de Grafische School in Den Haag voor een opleiding tot handzetter en daarna de Middelbare Grafische School in Amsterdam voor fotografie en offset en later tot vormgeving.

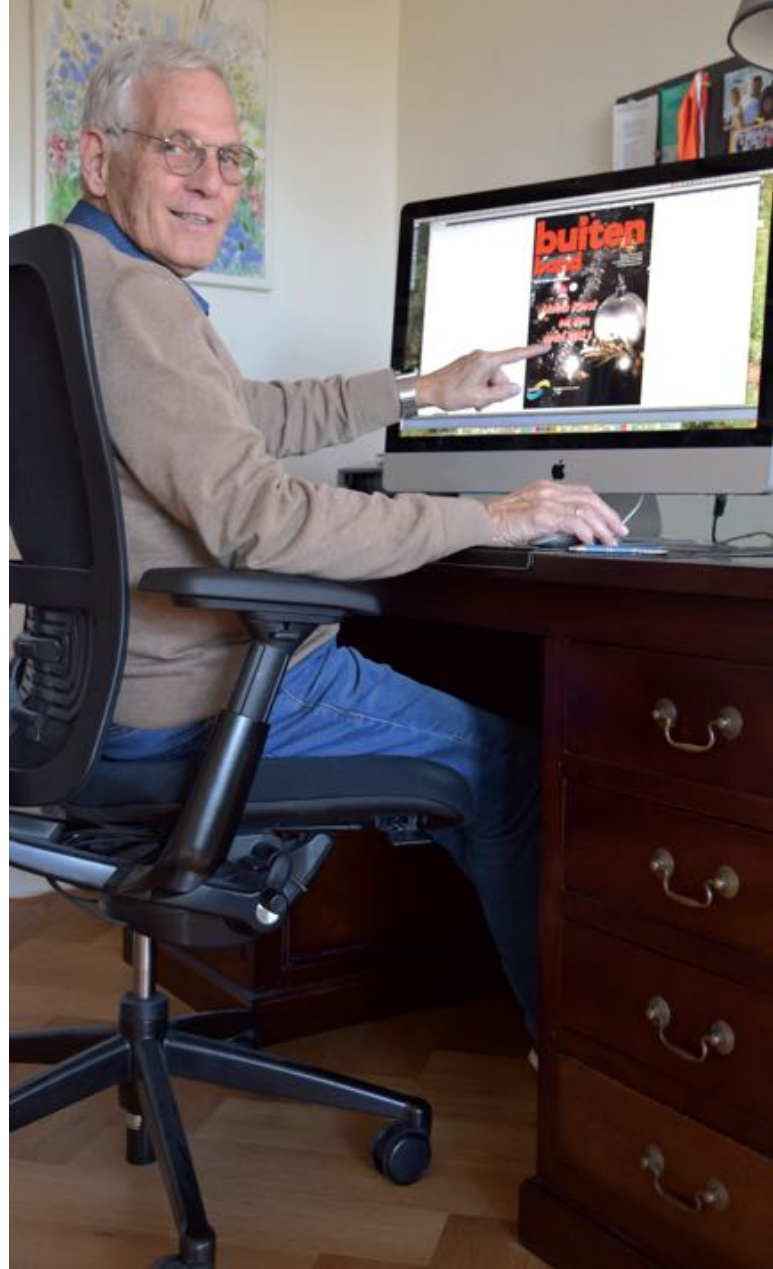
Passie voor dansen

In zijn tienerjaren volgt hij met zeer veel passie en meer dan goed gevolg dansles. De gouden ster wordt behaald. "De keuze om door te gaan als professioneel danser of toch verder te gaan in de grafische sector, viel mij zwaar!" Maar als hij Joke leert kennen op een avondje 'vrij dansen' en hij als een blok voor haar valt, is de keuze snel gemaakt. In 1963 trouwen zij en krijgen twee dochters en hebben zij inmiddels een kleinzoon van 20 jaar.

De professionele loopbaan van Chris krijgt een vervolg bij National Cash Register (NCR) als chef offset voorbereiding. In deze functie staat hij bij dit bedrijf aan de wieg van de ontwikkeling van barcodes.

Daarna vervolgt hij zijn loopbaan bij een Reclame-studio in Wateringen in de digitale tekstverwerking. Een collega wijst hem op een advertentie van de ANWB waarin een medewerker wordt gezocht voor ondersteuning van de chef Drukwerkbehandeling. "Ik solliciteer maar hoor vervolgens niets meer ... totdat na een paar weken mevrouw Adema van personeelszaken belt om te vertellen dat zij vergeten is mij op te roepen. Kortom, toen werd ik binnen no-time aangenomen!"

Op 1 mei 1979 begint zijn ANWB-carrière als Assistent Chef Drukwerkbehandeling (DwB). In 1983 start hij de afdeling Digitale Tekstverwerking (Fotozetterij) op. Later stapt hij over naar de afdeling Uitgeverij, kaarten, boeken, gidsen om daar uiteindelijk productiecoördinator & inkoper te worden. In deze functie heeft hij bijna alle grote drukkerijen in Europa bezocht. Een drukke baan. "Ik had soms nauwelijks tijd om mijn koffertje uit te pakken en opnieuw met schone kleding te vullen." De functie vervult hij tot zijn VUT in 2002.

Wat doe je zoal in het leven?

"Je kunt beter vragen, wat doe je niet", zegt Chris. "Samen met Joke wandel en fiets ik veel en ga vaak met de auto op vakantie. Engeland is ons favoriete vakantieoord. Daarnaast sporten we wekelijks in de sportschool van onze schoonzoon."

Vanaf 2005 is Chris al betrokken bij de Buitenband. Hij is de vormgever. De man die zorgt dat de Buitenband eruit komt te zien zoals u hem elk kwartaal op de mat aantreft. In de ontwikkeling van de Buitenband is duidelijk de hand van Chris zichtbaar!

Chris is vanaf het eerste uur fan van James Bond en liefhebber van Engels voetbal. Gezond eten, niet roken, af en toe een whisky'tje bij het kijken naar voetbal en 'that is it'.

'Niet stilstaan maar blijven gaan'

Pensioen & Zorg

Golfen

Een eerste golf, een tweede golf, misschien nog een derde golf. Het heeft iets van een zeeslag. Geschiedenis was nooit mijn sterkste kant, maar we hebben in het verleden zeeslagen gewonnen en verloren. Bij corona begin ik een beetje hetzelfde gevoel te krijgen. Met alle vaccinatiemiddelen die in aantocht zijn, lijken we de strijd te gaan winnen.

Toch brengt corona ook goede dingen voort. Laat ik beginnen met het mondkapje dat we als lid van de VG-ANWB bij de Buitenband kregen toegestuurd. Een prima idee. Het is even wennen, maar de keren dat ik het draag, krijg ik vaak complimenten over de kleur en de pasvorm. Door corona werd het onderwijs ineens in het diepe gegooid om digitaal te gaan lesgeven. Dat lukte en vindt zeker een vervolg. Helaas missen we het gezelligheidselement van de excursies, maar vergaderingen met 'zoom' en 'team' of hoe die programma's ook mogen heten beginnen heel gewoon te worden. Ik was er nooit een fan van, maar ik ben 'om'. Na het afzeggen van enkele vergaderingen heb ik als voorzitter maar de sprong in het diepe gemaakt door een platformvergadering van de Koepel Gepensioneerden via 'zoom' te gaan houden. Tot mijn verbazing was de belangstelling voor de vergadering nog nooit zo groot. Velen vonden het fijn dat ze thuis konden blijven en niet naar Utrecht hoefden.

Dit alles geeft aan dat de digitale wereld steeds gebruikelijker is geworden. En is dat een les. Contacten op afstand met videoverbindingen beginnen hun nut te krijgen. Ook op het gebied van de gezondheidszorg. Contacten met artsen zullen steeds meer via video-verbindingen gaan lopen. Zeker als het om controles gaat. Voor de moeilijke gesprekken zal het directe contact blijven bestaan, maar daar is dan ook meer tijd voor. Daarom op deze plek even een pleidooi om – als dat enigszins kan – de kennis op het gebied van computers of tablets en moderne mobiele telefoons bij te houden. Een goede manier om met de stroom mee te gaan en golven te vermijden. Overigens heeft 83% van de ouderen al een computer en ruim 86% heeft een mobiele telefoon.

Het huidige pensioen boven water

Positief nieuws. Dat durf ik zo voor het einde van het jaar wel aan. Bij het ANWB-pensioen zijn kortingen niet te verwachten. De beleidsdekkingsgraad was eind oktober 95,5. Dat is boven de waarde van 90, die ook dit jaar wordt gehanteerd voor het wel of niet moeten korten op het pensioen. Andere fondsen zoals ABP (ambtenaren) en het pensioenfonds voor de Zorg zitten beneden de 90. Dat is dus zorgelijk. Bij Pensioen beginnen de golven ook zichtbaar te

worden. Eind vorig jaar ging de rente omhoog, maar nu is er een daling te zien. Met de beleggingen is het juist omgekeerd. Zo stond de AEX bij het begin van de coronacrisis in het voorjaar zo rond de 430 en in de tweede helft van november is de grens van 600 alweer aangeraakt. En dat is weer gunstig voor het vermogen van het fonds en de dekkingsgraad. Al is de invloed van de rente op die dekkingsgraad veel groter, maar door het twaalf maandelijkse gemiddelde is er een dempend effect.

Pensioenakkoord dobbert voort

Het overleg rond het pensioenakkoord dobbert voort. De Eerste en Tweede Kamer zijn nu wat meer bij het proces betrokken. Als ik – de berichtgeving volgend – het goed zie, beginnen de politici van beide Kamers meer inzicht te krijgen in de belangen die er rondom het pensioen spelen. Het sturen van brieven en notities van ouderenorganisaties begint vruchten af te werpen. Het gaat moeizaam en er is nog een lang traject te gaan, maar er gloeit iets aan de horizon.

Eén van de discussiepunten van dit moment is de vraag of de komende jaren nog met de huidige rekenrente moet worden gerekend. In het nieuwe systeem spelen behaalde rendementen een grotere rol. Tijdens de overgang – die nog iets van zes jaar duurt – lijkt het beter om meer met die rendementen rekening te houden. Gelet op de huidige lage rente zou het nieuwe systeem positief kunnen uitpakken. Reken u echter niet rijk. Garanties voor een vast pensioen worden niet meer gegeven. Afhankelijk van marktontwikkelingen kan het pensioen hoger, maar ook lager worden. Een ander onderscheid tussen straks en nu is dat straks bij pensioenfondsen met leeftijdscategorieën gewerkt kan worden. Dit houdt in dat voor jongeren met een lange beleggingstermijn meer risico genomen kan worden dan bij de leeftijdscategorie die al tegen het pensioen aanzit.

Geniet van het leven

Corona heeft geleerd dat het helpt om weerstand op te bouwen. Genieten van het leven is prima, maar houd dan wel lijf en leden in de gaten. Te veel smullen van al het lekkere geeft een kortstondig geluk, maar kan naderhand flink in de weg zitten. Afvallen is niet zo gemakkelijk. December is zo'n maand waarbij de poort naar diabetes vaak wordt opengezet. Maar later begint spijt de overhand te krijgen. Daarom, voorkomen is beter dan genezen. Geniet, maar hou het matig. Ik hoop u dan gezond in 2021 ergens te treffen.

Beno Koens
bkoens@hetnet.nl

Ledensecretariaat

Personalia per 25 november 2020

Nieuwe leden (aspirant)

	Regio
Dhr. W.J. (Wim) van Asselt uit Nijverdalen, ex-Wegenwacht	83
Dhr. F.H. (Frits) Beckerman uit Veenendaal, ex-Hulpverlener	56
Dhr. G. (Gerard) van den Bos uit Leidschendam, ex-Programma Manager ANWB Automaatje	23
Dhr. J.C. Brink (Sjaak) uit Alkmaar, ex-Wegenwacht	14
Mw. L.K. (Berta) Gelling-Huisman uit Assen, ex-Hulpverlener Alarmcentrale 2	92
Dhr. M.A.J. (Maarten) Ligt uit Bavel, ex-Verkeersdeskundige	71
Dhr. E. Lodewijks (Ed) uit Zuilichem, ex-Hoofdredacteur Kamperen	74
Dhr. A. (André) Marskamp uit Epe, ex-Winkelmanager	86
Mw. P. (Petra) Nuyens uit Haarlem, ex-Winkelmanager	11
Dhr. F.G. (Franky) Thiel uit Westervoort, ex-Senior Wegenwacht	80
Dhr. H.J. (Henk) Timmers uit Hekelingen, ex-Wegenwacht	54
Mw. J.G.P. (Joke) van Veen uit Den Haag, Telefonisch Adviseur	41
Dhr. F.W. (Freek) Zieck uit Voorburg, ex-Fotograaf	26
Dhr. D.W. (Dick) Zomerhuis uit Sommeldijk, ex-Wegenwacht	62

Verhuisd

Mw. L. Berendse-Ploeger, binnen Amersfoort	65
Mw. E.E. Lauwers-Cannegieter, binnen Den Haag	41
Mw. E.W. van der Maas-van der Vliet, van Made naar Breda	71
Dhr. G. Nijboer, binnen Groningen	92

Overleden

Dhr. J. Berckmans uit Budel, overleden 2 september	74
Dhr. H. Gerritsen uit Wassenaar, overleden op 06-12-2019	47
Dhr. M.P.J. van de Laar uit Den Bosch, overleden op 27 augustus, echtgenote van dhr. M.P.J. van de Laar	74
Dhr. F. Snackers uit Nuth, overleden 8 november	77
Mw. M.F. van de Wetering-Houthuysem Kerrebijn uit Oudewater, overleden 26 september, echtgenote van dhr. A.H.W. van de Wetering	59

Lidmaatschap (voorlopig) overgezet op partner

Mw. C.M.H. Berckmans-van Knippenberg uit Budel	74
Mw. T. van der Laar-Kerkhof uit 's Hertogenbosch	74
Mw. J. Gerritsen-Baggerman uit Wassenaar	47
Mw. G.M.C. Snackers-Moerel uit Nuth	77

Overleden en uitgeschreven

Mw. G.H. Bokma-van de Belt uit Zoetermeer, overleden 30 augustus, echtgenote dhr. H.W. Bokma	50
--	----

Dhr. J. Buis uit Den Haag, overleden 24 oktober	38
Mw. M.F. Hijna uit Leidschendam, overleden 16 september	23
Mw. C.J.M. Jurgens-de Rijk uit Den Haag, overleden 6 oktober	38
Dhr. R.N. Kroon uit Breukelen, overleden 26 oktober	59

Opgezegd en uitgeschreven

Mw. R. Wolbert-Godeke uit Nieuwleusen	86
---------------------------------------	----

Wijziging Regio

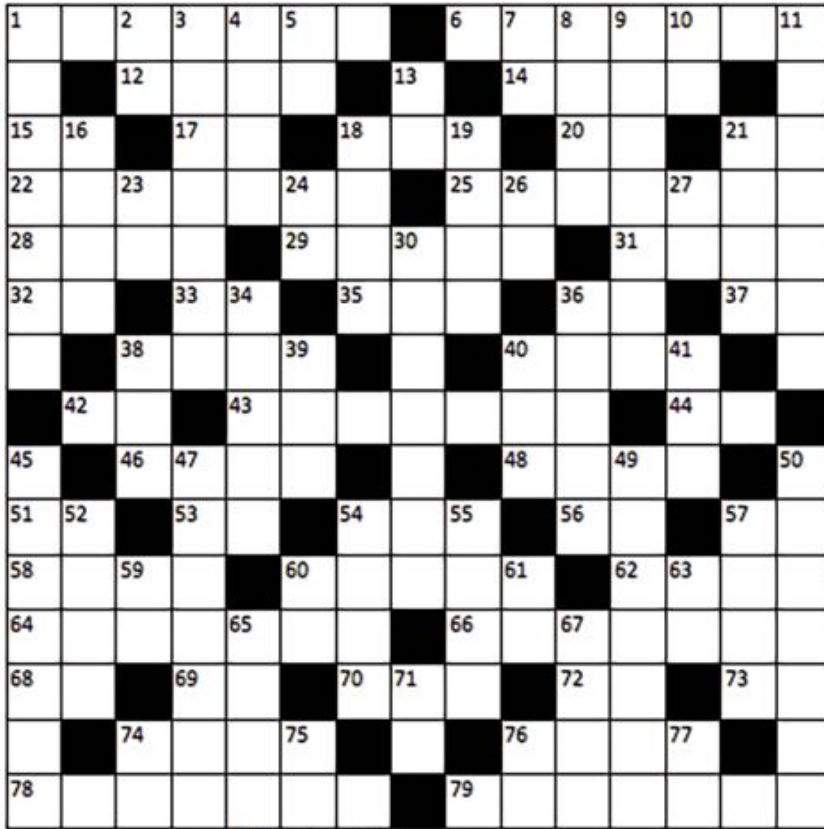
Dhr. F. van Kooperen uit Middelharnis, van Regio 62 naar Regio 54	
Dhr. J.W. Plantefeber uit Nieuwe Tonge, van Regio 62 naar Regio 54	
Mw. P. Welle-Both uit Middelharnis, van Regio 62 naar Regio 54	
dhr. D.W. Zomerhuis uit Sommeldijk, van Regio 62 naar Regio 54.	

Van het Ledensecretariaat

December! Ook dit jaar is weer voorbijgevlogen, ondanks alle coronaperikelen! Een jaar om nooit te vergeten. De Verenigingsadministratie gaat 'gewoon' door. In 2020 hebben we tot nu toe 28 nieuwe leden kunnen inschrijven, waarvan 14 sedert de verschijning van de vorige Buitenband. Omdat we graag willen weten of deze toename komt door de oproep op de VG-website 'word dit najaar gratis lid tot eind 2020', is er een kettingreactie ontstaan omdat de VG nu ook lid is van Facebook? In elk geval hebben we op het aanmeldformulier op de website de vraag toegevoegd "hoe kent u de VG en waardoor bent u enthousiast geworden om lid te worden". We zijn benieuwd naar de uitkomsten hiervan. We hopen in elk geval dat de aanmeldingen tot en met 31 december in dit tempo door zullen blijven gaan. Hoe meer zielen hoe meer vreugd! Maar helaas zijn ons toch ook weer 9 leden ontvallen. Wij wensen de nabestaanden veel sterkte toe.

Als vereniging zijn we vol goede moed begonnen aan de planning voor 2021. Optimisme is een goede drijfveer om plannen te maken. Vergaderdata hebben we dus inmiddels vastgesteld en ook denken we voorzichtig na over ledenbijeenkomsten en excursies. Wat zou het fijn zijn als 2021 de ruimte daarvoor weer kan/mag bieden! Hoop doet leven! Namens het voltallige Ledensecretariaat,

Mieke Geursen

© www.ruiterpuzzel.nl

66	56	49	64	17	8	12	47	18
----	----	----	----	----	---	----	----	----

Horizontaal

1 Winterkost 6 zich verroeren 12 betrekking
14 waarde 15 eminentie (afk.) 17 oude stad
18 inkoop (afk.) 20 eerst volgende (afk.) 21 box
term (afk.) 22 reis artikel 25 laf persoon 28 slim
29 paaltje 31 vreemd 32 koude lekkernij 33 alinea
(afk.) 35 optelling 36 accountant-executieve
37 persoonlijk vnw. 38 wildebeest 40 begrafenis
vaas 42 op die wijze 43 zilverwit glanzend
metaal 44 muzieknoot 46 bedrogene 48 deel
van een zeil 51 kerkgenootschap (afk.) 53 Neon
(afk.) 54 voorschrift 56 edelgas (afk.)
57 persoonlijk vnw. 58 oud Zuid Amerikaans
volk 60 lichtbron 62 deel van een theepot
64 ook niet 66 wintersport vervoermiddel
68 zuiderbreedte (afk.) 69 dierengeluid
70 fopspeen 72 Rijksuniversiteit (afk.)
73 muzieknoot 74 ondergoed 76 inleg
78 geen mens 79 kalme.

Verticaal

1 Zeer smakelijk 2 Terbium (symbool)
3 keukengerei 4 deel 5 Nederlandse orde (afk.)
7 voegwoord 8 hondengeluid 9 meemaken
10 automerk (afk.) 11 deel van een trein
13 voorzetsel 16 vogel 18 Egyptische godin
19 apparaat om iets vast te zetten 21 verbinding
23 persoonlijk vnw. 24 Amsterdams peil (afk.)
26 Nederlandse tijd (afk.) 27 van elk evenveel
(afk.) 30 fris aanvoelend 34 langlauf parcours
36 ledematen 38 bovenmenselijk wezen 39 lof
40 tijdseenheid 41 boerenterrein 45 winters
weer 47 eenstemmig 49 trek in eten 50 bij de
wet toegestane 52 voetbal organisatie (afk.)
54 winterhandschoen 55 toets 57 schenking
59 Europees veiligheidskeurmerk voor
producten 60 Chinese munt 61 Rooms katholiek
(afk.) 63 bolgewas 65 familielid 67 deel van het
oog 71 kleuter 74 uitroep 75 dyne (afk.)
76 internetadres Mauritius 77 legsel.

De oplossing van de puzzel uit het herfstnummer 2020 luidt:

WONINGBEHOEFTE

Wij hebben 44 inzendingen ontvangen.
De trekking door onze 'huisnotaris' heeft plaatsgevonden
op 29 oktober jl.

De winnaar is:
Mevrouw L. Toet te Den Haag. Van harte gefeliciteerd!
De felicitatiebrief en de prijs, een VVV-cadeaukaart ter waarde van € 25,-
zijn inmiddels naar de winnaar verstuurd.

De oplossing van deze puzzel inzenden vóór 17 maart 2021 naar:
Hans Middelraad
Stortemelk 22, 2401 BZ Alphen a/d Rijn
of per e-mail naar: puzzel@vg-anwb.nl

Uw hulp voor het lentenummer!

Nog drie maanden en dan lengen de dagen
weer. De redactie is volop bezig met het
lentenummer en ook hier roepen wij weer
uw hulp in. In 2021 viert de Wegenwacht
een mooi feest, het 75 jaar bestaan.
Welke Wegenwacht heeft nog een foto van
hem of haar in Wegenwachtkleding bij
zijn/haar voertuig? Motor, Renault, VW,
lepelwagen ... het maakt niets uit.
Maak van die foto met een mobiel of tablet
een duidelijke foto en mail of laat die
mailen met uw naam naar de redactie
uiterlijk vóór 1 maart 2021.
Mailadres: buitenband@vg-anwb.nl en zet in
de onderwerpregel: WW 75.